

ԱՇՈՏ ՈՍԿԱՆՅԱՆ

*Հայաստանի ազգային ագրարային համալսարանի ագրարային
քաղաքականության և տնտեսագիտության հետապոտական կենտրոնի տնօրեն,
ագրարային քաղաքականության և խորհրդատվության ամբիոնի վարիչ,
տնտեսագիտական գիտությունների թեկնածու, դոցենտ,
բ.Երևան, Հայաստանի Հանրապետություն
ashot.voskan@gmail.com*

ՍԱՐԳԻՍ ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆ

*Հայաստանի ազգային ագրարային համալսարանի ագրարային
քաղաքականության և տնտեսագիտության հետապոտական կենտրոնի ավագ
գիտաշխատող, տնտեսագիտական գիտությունների թեկնածու,
բ.Երևան, Հայաստանի Հանրապետություն
sargis_hovhannisyan@yahoo.com*

Հետապոտության նպատակը ՀՀ-ում գյուղատնտեսական արտադրանքների մեծածախ իրացման ասպարեկում ձևավորված խնդիրների լուծման հնարավորությունների և ուղիների առաջադրումն է:

Հետապոտության նպատակին հասնելու համար խնդիր է դրվել ուսումնասիրել գյուղատնտեսական արտադրանքների (հատկապես բուսաբուծական) իրացման ապրանքային շղթաներում ծառացած խոչընդոտները, ապրանքարտադրող և իրացնող կառույցների տնտեսական փոխահարաբերությունները, մեծածախ իրացման ասպարեկում միջազգային փորձը, պետության կարգավորիչ դերակատարության նշանակությունն ու պահանջը:

Հետապոտությունն իրականացվել է գործնական դիտարկումների, հարցումների, վիճակագրական, SWOT վերլուծության մեթոդների կիրառմամբ:

Հետապոտության արդյունքում հանգել ենք եպրահանգման, որ ՀՀ-ում գյուղատնտեսական արտադրանքների մեծածախ իրացման կառուցակարգերի և գործընթացների կանոնակարգումն արդիական խնդիր է, որը կարող է լուծվել իրավա-օրենսդրական հիմքերի ստեղծման ճանապարհով: Կարևորել ենք գյուղատնտեսական արտադրանքի մեծածախ շուկաների մասին ՀՀ օրենքի ընդունումը ներկայացված դրույթներով: Որպես գյուղատնտեսական արտադրանքների մեծածախ իրացման և ագրարային ոլորտի կազմակերպման ու վարման առանձնահատկություններին համապատասխանող ձև՝ առաջարկվել է մեծածախ բաշխման կենտրոնների գաղափարը, ներկայացվել դրանց պայմանական կառուցվածքը և շահառուների վրա հետապոտությունը:

Հիմնաբառեր՝ գյուղատնտեսական արտադրանքներ, մեծածախ իրացում, գյուղատնտեսական արտադրանքների մեծածախ շուկա, մեծածախ բաշխման կենտրոն, իրավա-օրենսդրական կարգավորում, ապրանքային շղթա, ապրանքաշրջանառություն:

* Հոդվածը ներկայացվել է 12.02.2020թ., գրախոսվել՝ 24.02.2020թ., տպագրության ընդունվել՝ 10.04.2020թ.:

ՀՀ-ում գյուղատնտեսական արտադրանքի իրացման համար ստեղծված տնտեսական միջավայրն ու պայմանները մինչև օրս չեն ապահովել ապրանքային շղթաների մեջ ընդգրկված սուբյեկտների շահերի համարժեքությունը, մթերքների որակի անվտանգության նկատմամբ կայուն վերահսկողությունն ու վստահությունը, սպառողների և արտադրողների (գյուղացիական տնտեսություններ) միջև կապի հարակայունությունը, ոլորտում ձևավորվող ավելացված արժեքի բաշխման արդարացի մեխանիզմների կիրառումը և այլն: Գյուղատնտեսական արտադրանքների իրացումը մեծամասամբ տեղի է ունենում կանոնակարգվածության շատ ցածր մակարդակով, երբեմն էլ՝ հախուռն կերպով: Իրացման գործընթացի բարելավման էպիզոտիկ ու տեղային միջոցառումները չեն կարող բերել ցանկալի արդյունքի՝ գոյություն ունեցող խնդիրների փոխկապվածության և հաճախ փոխապայմանավորվածության հետևանքով: Ըստ այդմ, կատարելագործման հավանական լուծումները պետք է ունենան համակարգայնության բավարար աստիճան՝ փոխադարձ ու հետապայմանավորված՝ բարեփոխիչ ազդանքներ թողնելու համար: Անհրաժեշտություն է զգացվում ներդնել իրացման կազմակերպական առաջավոր համակարգեր, որոնցում տեսանելի լինեն դերակատարները, գործակալների միջև շղթայված և արդյունավետ գործելակերպը: Գյուղատնտեսական արտադրանքների իրացման հաջողված տարաբնույթ եղանակները հաշվի առնելով՝ ՀՀ-ի համար հատկապես թարմ պտուղ-բանջարեղենի, բոստանային կուլտուրաների, կարտոֆիլի և հատիկաընդեղենի իրացման գործընթացի բարելավման ուղիներ ենք դիտարկում մեծածախ շուկաների կազմավորումն ու գործունեության իրավասթենսդրական հիմքի ապահովումը: Այն կնպաստի արտահանման աճին, գյուղատնտեսական ներքին շուկաներով շրջանառության ծավալների էական ավելացմանն ու դրանց հաշվառման համակարգի բարելավմանը: Ըստ նախորդ տարիների դիսամիկայի՝ ՀՀ-ում նկատվում է գյուղատնտեսական շուկաների թվի և շրջանառության ծավալների նվազման միտում՝ համաձայն աղյուսակ 1-ում բերված տվյալների: Մեծածախ ու մանրամեծածախ շուկայական համակարգի թույլ զարգացվածության արդյունքում ՀՀ-ում գյուղատնտեսական մթերքների շուկաներով արտադրանքի շրջանառությունը ներկայումս այնքան էլ մեծ չէ՝ հաշվի առնելով գյուղմթերքների իրացման ընդհանուր ծավալները: Ապրանքաշրջանառության 2/3-ից ավելին բաժին է ընկնում Երևան քաղաքին և Շիրակի ու Տավուշի մարզերին, ինչը պայմանավորված է արտադրության ու սպառման գոտիների մերձավորությամբ, տրանսպորտային հանգուցային դիրքավորությամբ ու ցանցերով (աղյուսակ 1): Մանրածախ խոշոր առևտրային կազմակերպությունների (իրականացնում են նաև գյուղատնտեսական ծագման ապրանքների առևտուր) և վերջիններիս ցանցերի (սուպերմարկետների ցանցեր) աճի ու զարգացման հետևանքով նախորդ տասը տարիների ընթացքում գյուղատնտեսական մթերքների շուկաներով ապրանքաշրջանառությունը նվազել է 2.9 մլրդ դրամով կամ 12.4%-ով, այսինքն՝ վերջիններս կլանում են շրջանառության ծավալների մի զգալի մասը: Այս առևտրային ձեռնարկությունների տրանսպորտային, պահեստային, սառնարանային կարողություններն ու սպառողների կայուն հատվածի առկայությունը հնարավորություն է ընձեռում վարել արտադրանքների ձեռքբերման ու իրացման ոլորտն քաղաքականություն: Գյուղատնտեսական արտադրանքների մեծածախ իրացման գործընթացների կարգավորման օրենսդրության առկայության դեպքում կարող են կարգավորվել նաև այսօրինակ սուբյեկտների, առաջնային ապրանքարտադրողների և շուկաների տնտեսական փոխհարաբերությունները: Օրենսդրորեն կարգավորումը կարող է վերաբերել մեծածախ շուկաների գործունեության շրջակայքում խոշոր պարենային կամ նմանատիպ խանութների/ցանցերի տարածման սահմանափակմանը կամ գնումների գործընթացը մեծածախ շուկայից կազմակերպելու պահանջին:

**Գյուղատնտեսական արտադրանքի շուկաների թիվն ու
ապրանքաշրջանառությունը²⁴²²⁴³²⁴⁴**

Ցուցանիշներ	Չափի միավոր	2008	2012	2017
Շուկաների թիվը ՀՀ-ում	հատ	34	24	19
Ապրանքաշրջանառությունը ՀՀ-ում, որից՝	մլրդ. դրամ	23.4	19.6	20.5
Երևանում		12	11.2	7.6
տեսակարար կշիռը	%	51.3	57.1	30.1
Տավուշում	մլրդ. դրամ	1.7	1.8	6.5
Տեսակարար կշիռը	%	7.2	9.2	31.7
Ծիրակում	մլրդ. դրամ	5.2	3.2	3.4
տեսակարար կշիռը	%	22.2	16.3	16.6

Ուսումնասիրությունները ցույց են տալիս, որ օրենսդրական կարգավորման բաց պայմաններում գյուղատնտեսական մթերքների իրացման մեծածախ գործառույթներով զբաղվում են որոշ սուբյեկտներ (օրինակ՝ Հովտաշատի գյուղատնտեսական շուկան)՝ որպես այլընտրանք մեծածախ շուկաների: Թեև գործունեության որոշ հատկություններով դրանք նման են գյուղատնտեսական արտադրանքների մեծածախ շուկաներին (ԳԱՄԾ), սակայն մեծածախ շուկան իր կազմակերպական, իրավական կանոնակարգվածությամբ ավելի առաջավոր է, քանի որ ապահովում է.

- գործունեության թափանցիկություն (գյուղմթերքների գներ, շրջանառության ծավալներ),
- արտադրանքի որակի և անվտանգության հսկողության համապատասխան մակարդակ,
- արտադրանքների տեսակասորտավորման կարողությունների առկայություն, պահեստավորման, սառնարանային, լոգիստիկ ծառայությունների մատուցում և այլն:

Գյուղատնտեսական արտադրանքների մեծածախ իրացման ոլորտի կանոնակարգման համար առաջնային է իրացումային գործընթացների, տնտեսական փոխհարաբերությունների և մեծածախ շուկաների գործունեության իրավա-օրենսդրական կարգավորումը: Կանոնակարգման սպեկտրը բավականին լայն է և տարակարգված՝ կախված գյուղատնտեսական մթերքների իրացման ներքին

²⁴² ՀՀ մարզերը և Երևան քաղաքը թվերով 2004-2008, վիճակագրական ժողովածու, Երևան, ՀՀ ԱՎԾ, 2009, էջ 56:

²⁴³ ՀՀ մարզերը և Երևան քաղաքը թվերով 2008-2012, վիճակագրական ժողովածու, Երևան, ՀՀ ԱՎԾ, 2013, էջ 58:

²⁴⁴ ՀՀ մարզերը և Երևան քաղաքը թվերով 2013-2017, վիճակագրական ժողովածու, Երևան, ՀՀ ԱՎԾ, 2018, էջ 86:

համակարգի զարգացվածության, ներքին ու արտաքին ֆինանսական աղբյուրների հասանելիության, տնտեսավարող սուբյեկտների կայացվածության, սպառողների շահերի պաշտպանության և այլ հարցերից: Ներկայումս ՀՀ հարթավայրային տարածաշրջաններում (Արարատ, Արմավիր) իրականացվում են նախապատրաստական ու շինարարական աշխատանքներ ԳԱՄՀ կազմակերպման ու ենթակառուցվածքների ձևավորման ուղղությամբ, ուստի հրատապ ենք համարում մեծածախ շուկաների վերաբերյալ ՀՀ օրենքի մշակումն ու ընդունումը կամ գործունեության իրավական որևիցե այլ հիմքի ներդրումը: Օրենքի նպատակը կհանդիսանա ինչպես գյուղատնտեսական արտադրությամբ զբաղվողների իրավունքների պաշտպանությունը, որոնք իրացնում են սեփական արտադրանքը մեծածախ վաճառքով, այնպես էլ սպառողների: Օրենքը պետք է կարգավորի գյուղատնտեսական արտադրանքի մեծածախ շրջանառությունում ծագող հարաբերությունները գյուղացիական տնտեսությունների, իրավաբանական անձանց, պետական կառավարման կենտրոնական ու տարածքային մարմինների միջև: Այն սահմանում է մեծածախ շուկաների տեղաբաշխման, մասնագիտացման հարցեր, գործունեության խթանման ու սահմանափակման միջոցառումներ: ԳԱՄՀ-ների գործունեության ծավալման և կանոնակարգման տեսանկյունից կարևորում ենք ներքոհիշյալ դրույթների իրավա-օրենսդրական ամրագրումը.

- ԳԱՄՀ սահմանումը, գործունեության սկզբունքները, սեփականատիրական կարգավիճակը, ձևավորման ու գործունեության ապահովման պետական աջակցության ուղղություններն ու ձևերը,
- ԳԱՄՀ գործունեության նկատմամբ պահանջները (կարող է ներառել կազմակերպակա-իրավական, տեխնիկո-տնտեսական և այլ պահանջներ),
- ԳԱՄՀ-ում գործառնող և նրա հետ համագործակցող սուբյեկտներ,
- ԳԱՄՀ-ում իրացվող գյուղատնտեսական արտադրանքի անվտանգությունը,
- ԳԱՄՀ հարկումը (կարող է ներառել որոշակի արտոնությունների ձևերը, հարկման կարգը, ժամկետները և այլն),
- ԳԱՄՀ գործունեության նկատմամբ հսկողության կարգը և այն իրականացնող լիազոր մարմնի իրավասությունները,
- ԳԱՄՀ-ի հետ իրավական փոխհարաբերություններ (պայմանագրերի ձև, սուբյեկտներ և այլն), իրավահարաբերություններում ծագած վեճերի լուծման կարգը և այլն:

Ըստ մեր գնահատականների՝ օրենքի ընդունման և կանոնակարգվածության պարագայում գործող մեծածախ շուկաներում գյուղատնտեսական արտադրանքի գնազույացման ձևախեղումները նվազագույնի կհասնեն, և գները անհիմն չեն բարձրանա: Միաժամանակ իրացման արժեշրջայի մասնակիցների միջև իրացման գործընթացում ձևավորված եկամուտները կբաշխվեն առավել արդարացի (ներկայումս հիմնական արժեք ստեղծող արտադրողին բաժին է ընկնում շուրջ 30%): Վերջապես կստեղծվեն նպաստավոր պայմաններ՝ «արտադրող – միջնորդ - մեծածախ շուկա - մանրածախ շուկա - սպառող» արդյունավետ արժեշրջայի կայացման համար: ՀՀ պայմաններում գյուղատնտեսական արտադրանքի իրացման արդյունավետ կազմակերպական մոդել կհանդիսանա մեծածախ շուկաների համակարգի ներդրումը և գործարկումը: Ուստի առաջարկել ենք ստեղծել մասնակցողական բնույթի «Երևանի մեծածախ շուկա» ԲԲԸ, որի կանոնադրական կապիտալում մասնակցություն կունենան ՀՀ կառավարությունը՝ 26%, Երևանի քաղաքապետարանը՝ 25%, «Մեծածախ շուկա» ընկերությունը՝ 20% մասնաբաժին, իսկ մնացած բաժնեմասը բաշխվում է ներդրումներ

կատարող առևտրային բանկերի, ֆինանսական կազմակերպությունների և այլ մասնավոր բաժնետերերի միջև:

Ներդրումների ծավալը կկազմի 25-27 մլն ԱՄՆ դոլար, կապիտալի վերադարձ կարելի է ակնկալել 12-15 տարի հետո:

Մեծածախ շուկայի միջոցով հնարավոր կլինի իրացնել Երևան քաղաքում վաճառվող թարմ մթերքի շուրջ 50 %-ը՝ 40-45 հազ. տ կարտոֆիլ, 100 հազ. տ բանջարեղեն, 25-30 հազ. տ բոստանային մշակաբույսեր, 55-60 հազ. տ պտուղ և 2-3 հազ. տ խաղող, և արտահանել ավելի քան 80 հազ. տ կարտոֆիլ, 100 հազ. տ բանջարեղեն, 70 հազ. տ պտուղ, 35 հազ. տ խաղող, 7 հազ. տ բոստանային մշակաբույսեր և այլն²⁴⁵:

Գյուղատնտեսական արտադրանքների իրացման արդյունավետ մոդել են նաև գյուղատնտեսական արտադրանքի վաճառքի մեծածախ բաշխման կենտրոնները (ՄԲԿ): Դրանք գյուղատնտեսության արտադրության բոլոր ուղղություններով վաճառքի հարթակներ են, որոնք հրապուրելի են տարբեր կարգի արտադրողների, իրացնողների, լոգիստիկայով զբաղվողների համար:

Ներկայումս տարբեր երկրներում գործում են նմանօրինակ գործառնություններ ապահովող մեծածախ կենտրոններ, (օրինակ «LEON CORBAS», Mercaban և այլ), որոնց հատուկ է գործունեության բարձր համակարգվածությունն ու արդյունավետությունը: Գյուղատնտեսական արտադրանքի իրացման միջազգային փորձի, արժեքիչանքների եռամակարդակ ու քառամակարդակ մոդելների ուսումնասիրությունները, առավելությունների և թույլ կողմերի վերհանումը ուղղորդում են եզրակացնելու, որ մեծածախ բաշխման կենտրոնների աշխատանքի կազմակերպման առանձնահատկությունները կարող են տեղայնացվել ՀՀ պայմաններում²⁴⁶:

ՄԲԿ-ների արտադրափրացումային (վաճառքի) ողջ շղթան մի կողմից՝ գյուղատնտեսական արտադրանքի ընդունման լոգիստիկ կենտրոն է՝ առաջնային վերամշակմամբ, պահպանմամբ, մյուս կողմից՝ երաշխավորված բազա, հումքային պահուստ վերամշակողների և մանրածախ առևտրով զբաղվողների համար:

ՄԿԲ-երի կառուցվածքային առանձնահատկությունները տրվում են գծապատկեր 1-ում:

ՄԲԿ-երի ներդրումն ունի դրական հետազդեցություն բոլոր շահառու կողմերի համար, մասնավորապես.

- արտադրանքի միջտարածաշրջանային տեղաբաշխման արդյունավետություն,
- ԱՀԿ-ի պահանջներին համապատասխան նոր աջակցության գործիքների օգտագործում,
- զբաղվածության մակարդակի բարձրացում,
- պարենային ապրանքների վերամշակման ու պահպանման ազգային տեխնոլոգիաների, ներառյալ անհրաժեշտ սարքավորումների և ագրեգատների արտադրության պայմանների բարելավում,
- հարկային վճարների աճ,

²⁴⁵

Ոսկանյան Ա.Ե., Հայաստանի Հանրապետությունում գյուղատնտեսական արտադրանքի գնման (մթերման) արժեքիչանքի կազմակերպման մոդել, ՀԱՄՀ Ագրոգիտություն և տեխնոլոգիա, N (66), 2/2019, էջ 54-58:

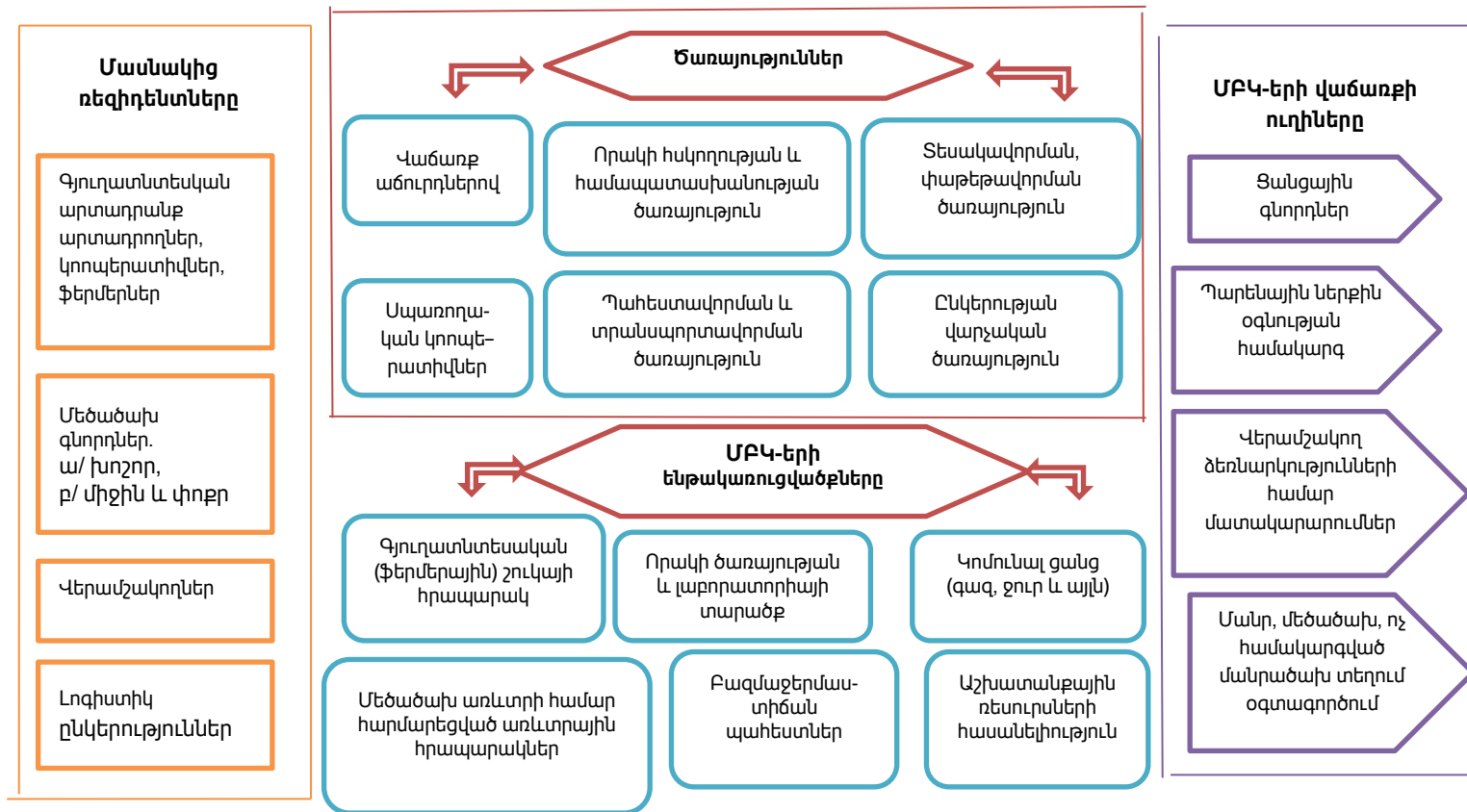
²⁴⁶

Ոսկանյան Ա. Ե., Հովհաննիսյան Ս. Վ., Գյուղատնտեսական արտադրանքի իրացման միջազգային փորձի տեղայնացման հնարավորությունները ՀՀ-ում՝ պտուղ բանջարեղենի օրինակով, Материалы международной конференции по актуальным проблемам развития сельского хозяйства в Республике Армения, Армянский Национальный Аграрный Университет / Ереван, НАУА, 2018, с. 366-370:

- գյուղատնտեսական արտադրանքի հոսքերի հաշվառման միասնական տեղեկատվական համակարգի ստեղծում, կանխատեսում և ստվերային հատվածի կրճատում:

Համաձայն մեր ուսումնասիրությունների՝ ՄԲԿ-ների տեղաբաշխումը նպատակահարմար է Տավուշի, Արագածոտնի, Արմավիրի, Արարատի և Սյունիքի մարզերում, որոնք կապահովեն հարակից տարածաշրջաններում ապրանքայնության ցուցանիշների բարելավում և իրացման ծավալների ավելացում: Պտղի, բանջարեղենի, հացահատիկի ու կարտոֆիլի մասով իրացվող արտադրանքի հավելածը կհասնի շուրջ 166.7 հազ. տոննայի: Ապրանքային արտադրանքի ծավալների այսպիսի աճը հնարավոր է ապահովել համապատասխան պահեստասառնարանային կարողությունների ձևավորման դեպքում, որի համար, ըստ հաշվարկների, կպահանջվի շուրջ 22.9 մլրդ դրամի ներդրում:

Մեծածախ շուկայի և բաշխման կենտրոնների ձևավորումն ու լիարժեք գործարկումը մոլտիպլիկատիվ էֆեկտի ազդեցություն կունենա փոքրածավալ արտադրանք արտադրող գյուղացիական տնտեսությունների և երևան քաղաքում գործող սուպերմարկետների հետ անհավասար մրցակցության մեջ գտնվող փոքրածավալ մանրածախ առևտրային կետերի վրա: Որոշակի գործոններով պայմանավորված՝ կիսով չափ կկրճատվեն պտղաբանջարեղենի, կարտոֆիլի և մյուս ապրանքների պահպանման, փաթեթավորման, տեղափոխման և այլ անհարմարությունների պատճառով արժեշղթայում առկա շուրջ 30-35% կորուստները, անցում կկատարվի գյուղատնտեսական ապրանքների քաղաքակիրթ իրացման և առևտրի կազմակերպման սկզբունքներին, միջազգայնորեն ընդունված ստանդարտերի կիրառմանը և պարենային անվտանգության կանոնների պահպանմանը:

Գծապատկեր 1. Մեծածախ բաշխման կենտրոնների պայմանական (առաջարկվող) կառուցվածքը

OPPORTUNITIES AND PROSPECTS OF WHOLESALE TRADE OF AGRICULTURAL PRODUCTS IN ARMENIA

ASHOT VOSKANYAN

*Director of the Research Centre “Agrarian Policy and Economics” of the Armenian National Agrarian University, Head of the Department of Agrarian Policy and Consulting, Ph.D. in Economics, Associate Professor
Yerevan, Republic of Armenia (RA)*

SARGIS HOVHANNISYAN

*Senior researcher of the Research Centre “Agrarian Policy and Economics” of the Armenian National Agrarian University, Ph.D. in Economics,
Yerevan, Republic of Armenia (RA)*

The research aims at proposing opportunities and ways of solving problems in the field of wholesale trading of agricultural products in the Republic of Armenia.

To achieve the goal of the research, the task was set to study the problems existing in the production chains of agricultural products (especially crop production), the economic interrelationships of producers and sales organizations, international experience in the field of wholesale trade, the importance and necessity of the regulatory role of the state.

The research was conducted with the help of practical observations, surveys, by using statistical, SWOT analysis methods.

As a result of the research, we came to the conclusion that the regulation of the wholesale trade of agricultural products in Armenia is a significant issue that can be solved through the creation of legal framework. We outline the importance of adoption of the RA Law on wholesale markets of agricultural products with the provisions presented. As an effective form of agricultural products wholesale trading which meets the peculiarities of the agrarian sector, the idea of wholesale distributing centres was proposed with their provisory structure and impact on beneficiaries.

Key words: agricultural product, wholesale trade, wholesale market, wholesale distribution centre, legislative regulation, commodity chain, commodity turnover.

АШОТ ВОСКАНЯН

*Директор исследовательского центра “Аграрной политики и экономики”
Национального аграрного университета Армении, заведующий кафедрой Аграрной
политики и консалтинга, кандидат экономических наук, доцент,
г. Ереван, Республика Армения*

САРГИС ОГАННИСЯН

*Старший научный сотрудник исследовательского центра “Аграрной политики и
экономики” Национального аграрного университета Армении,
кандидат экономических наук,
г. Ереван, Республика Армения*

Цель исследования – предложить возможности и пути решения проблем в сфере оптовой торговли сельскохозяйственной продукцией в Республике Армения.

Для достижения цели исследования была поставлена задача изучить проблемы, существующие в производственных цепочках сельскохозяйственной продукции (особенно растениеводства), экономические взаимосвязи производителей и сбытовых организаций, международный опыт в сфере оптовой торговли, важность и необходимость регулирующей роли государства.

Исследование проводилось с помощью практических наблюдений, опросов, с использованием статистических методов SWOT-анализа.

В результате исследования мы пришли к выводу, что регулирование оптовой торговли сельскохозяйственной продукцией в Армении является важной проблемой, которая может быть решена путем создания правовой базы. Мы подчеркиваем важность принятия Закона РА об оптовых рынках сельскохозяйственной продукции с представленными положениями. Как эффективная форма оптовой торговли сельскохозяйственной продукцией, соответствующей организационным особенностям и системе ведения аграрного сектора, была предложена идея оптовых распределительных центров, их условная структура и влияние на бенефициаров.

Ключевые слова: *сельскохозяйственная продукция, оптовая торговля, оптовый рынок, оптовый распределительный центр, законодательное регулирование, товарная цепочка, товарооборот.*